

Visitas Vikna sokn, Nærøy prosti

2. – 6. juni 2010

Visitasedredrag

Først en varm takk for en flott visitas i Vikna med mange store opplevelser. Det største er alltid møtet med folk. Å treffe mennesker ansikt til ansikt; barnehagebarna, skolebarna, de unge, lærerne, de eldre på aldersheimen og folk underveis.

Og ikke minst de jeg time for time har gått sammen med, alle medarbeiderne; sokneprest Jan Korssjøen, kirkeverge Svein Kåre Johansen, kantor Dan Ramstad, påtroppende trosopplæringsleder Sangeetha Skarstad, prost Brit Karin Theimann som har vært en god ledsager, tidtaker og ”takk-for-maten-taler”. For det hører til prostens særlige oppgaver under visitasen. Og min gode medarbeider Britt Arnhild Wigum Lindland, leder for Seksjon Kirkeliv ved Bispedømmekontoret, som fører protokollen, og som er en viktig rådgiver og ”sufflør” for meg underveis.

Det har gjort særlig inntrykk at menighetsrådsleder Knut Grindvik har satt av så mye tid sammen med oss i en ellers travel arbeidsuke.

Vi har utgjort et arbeidslag som har delt mye disse dagene. Jeg har også satt uendelig stor pris på at ordfører Karin Søraune har vært mye sammen med oss, og på den måten gitt Vikna menighet en stor plass i sin hverdag. Kommunen har vist oss en enestående oppmerksomhet. Vi merker at kirka står sterkt i kommunene i Trøndelag. Men den oppfølging vi her har fått er sjelden.

I det hele har det vært en visitas med et tett program, som har vært rettet mot det indrekirkelige; møte med menighetsråd og ansatte, men også mot samfunnet og folket her i Vikna, ved bedriftsbesøk, skolebesøk, besøk i barnehage og på alders- og sykehjem, foruten møte med kommunen.

Et øyrike med store naturopplevelser ved ”pinsetid”

Vikna er et sted med store ressurser fra naturens side. Uendelig vakkert er dette øyriket, med bergknauser, åker og eng med kyr og sauer, viker, gårder og idylliske hus, båter fortøyd og båter på vei ut i arbeid, ut til havets rikdommer som har gitt liv gjennom århundrer, og som folket her har evnet å forvalte til beste for de som bor her, og for hele landet vårt.

Vi har nettopp feiret pinse. En sterk opplevelse i det naturen er i ferd med å våkne til liv etter vinterens dvale. All den glade fuglesangen! Endelig er de kommet igjen fra sydlige egner; linerla, gjøken, grågåsa som vi har sett i plog høyt over oss på vei nordover. Og blomstene; hestehoven, og hvitveisen, og alle de kjære plantene som nå dukker opp, og trær som spirer. Alt fargelegges! Luktene, lydene, - humler og veps som virrer bortom oss, biller og småkryp som kravler i levende jord. Sommerfuglen som lar den milde vinden leke med seg.

Vi våkner til liv.

Alt er så raust. Vi opplever en Skaper bak alt, en som er så ødsel. For Gud skaper og skaper uavbrutt. Det er en vanvittig overflod!

Vi hører det samme i pinsebudskapet, slik Peter forkynner det på pinsedagen;

"I de siste dager skal det skje, sier Gud: jeg vil utøse min Ånd over alle mennesker. Sønner og døtre hos dere skal tale profetiske ord, de unge menn skal ha syner, de gamle blant dere skal ha drømmer. Selv over mine treller og trellkvinner vil jeg i de dager utøse av min Ånd, og de skal tale profetisk. Og hver den som påkaller Herrens navn, skal bli frelst."

Gud har tatt bolig i oss, slik han tok bolig mellom oss julenatt i Jesus Kristus. Han frelste oss ved det bad som gjenföder og fornyer ved Den Hellige Ånd, som han så rikelig har utøst over oss ved Jesus Kristus, vår frelser. Pinseunderet skjedde med hver enkelt av oss da presten la hånda si på vårt lille hode da vi ble døpt; *"Den allmektige Gud har nå gitt deg sin Hellige Ånd, gjort deg til sitt barn, og tatt deg inn i sin troende menighet. Han styrke deg med sin nåde til det evige liv. Fred være med deg."*

Den hellige Ånd er rikelig utøst her i Vikna. Vi går med ham inni oss. Ånden har tatt bolig i oss og mellom oss. Gud er her. Vi kan fornemme ham i den storslåtte naturen. Og vi kan merke hans nærvær når vi møter hverandre ansikt til ansikt i det daglige. Vi mennesker er hellig og ukrenkelig, skapt i Guds bilde.

Menighetsarbeid

– kirka som "helligsted" og bygdas vakreste rom

Kirka betyr mye her i Vikna. Folk vet hvor de skal når det er noe som står på i livet. I glede, når et nytt barn er kommet, når en er blitt glad i en annen og vil leve hele livet sammen: Og i sorg; når en har mistet en av sine kjære, og livet er vanvittig tungt og meningsløst. Da søker vi til kirka. Men ellers og, når vi har en anledning som skal markeres. Vi må til kirka for å oppleve fellesskapet med de andre. Vi må dit for å lovprise og takke Gud for at vi har fått livet og medmennesker å leve sammen med.

Kirkehusene i Vikna er "Helligstedet" som mennesker søker til. Vi har fått en økt bevissthet om kirka som "helligsted", "annerledesrommet i bygda" som folk har et spesielt forhold til.

Menighet og menighetsråd må ta godt vare på kirkene for lokalsamfunnets skyld. Det skal være bygdas vakreste rom. Alle som hører til her, skal komme til kirka og oppleve seg som hjemme, og holde den for sin.

Virksomhetsplan.

Rådet som er valgt for menigheten i Vikna, er både fellelsråd og menighetsråd slik det er uttrykt i Kirkeloven av 1996.

Rådet arbeider godt. Det har vært en stor opplevelse å møte dere, rådsmedlemmer. Dere er entusiastiske og ansvarsfulle. Jeg er begeistret for den tjenlige virksomhetsplanen som relativt detaljert lister opp oppgavene i menigheten, og som er et ypperlig arbeidsredskap i menighetens virke. Den er så forbilledlig at Britt Arnhild Lindland og jeg godt kan tenke oss å vise denne fram som eksempel for andre menigheter i bispedømmet.

Menighetsrådet arbeider planmessig, og jeg vil rose kirkeverge Svein Kåre for et utrettelig arbeid med arbeidsplaner for de ansatte, og for medarbeidersamtaler som gjør at motivasjonen holdes oppe. Takk til kirketjenerne Inge Kvernvik og Kristin Wigdahl som samvittighetsfull gjør sin tjeneste i kirkehus og på kirkegård.

Årsmelding

Menighetsrådet har levert en fyldig årsmelding for 2009. Jeg skal ikke gå inn i alle detaljer, men hente fram noen sentrale elementer. Det øvrige går fram av selve visitasprotokollen.

Barn og ungdom

Det drives et aktivt barne- og ungdomsarbeid. Sokneprest Jan Korssjøen har en utstrakt profil på sin tjeneste rettet mot barn og unge. Det har vi merket når vi har besøkt skolene. Han har gode kontaktevner, og et stort nettverk blant de unge. Flott å oppleve! Vi var på ungdomsklubben i menighetshuset på fredag kveld, - nå en kommunal ungdomsklubb, men opprinnelig etablert på menighetens initiativ. Det drives et meget godt konfirmantarbeid med vekt på bl.a. konfirmantleire. Vi er spent på den videre utvikling i trosopplæringstiltakene. Nærøy prosti er et av prostiene i Nidaros bispedømme som har fått tildelt "fullskala; 0 – 18 år" tilskudd. Sangeetha Skarstad er tilsatt som leder av trosopplæringstiltakene i prostiet. Hun vil og ha sitt virke i Vikna.

Barn og unge må fortsatt være et satsningsområde i menigheten, i samarbeid med alle gode krefter i lokalsamfunnet.

Vi ser vi lever i en tid hvor de unge er under stort press. Det kommer stadig bekymringsmeldinger om barn som ikke har det godt hjemme. Unge mennesker strever med å finne mening i livet.

Barnevernsakene er i ferd med å øke i omfang. Fylkesmann Inge Ryan meldte i forbindelse med sin tiltredelse som fylkesmann i Nord Trøndelag i fjor høst, at barnevern vil være en sektor han vil vie særlig oppmerksomhet.

Barn må få være barn. Barn skal ikke bekymre seg. De skal ikke være mor og far for egne foreldre. De skal kunne feste lit til at det er voksne myndige mennesker som tar hånd om dem, og gir dem kjærlighet.

Det er tendenser til mobbing, marginalisering og utstøting av fellesskapet, både i lokal- og storsamfunn. Dette må vi sette inn våre krefter i mot. Det viktigste vi gjør for hverandre er å gi mot til å leve.

Det var det Kristus kom for; å gi livsmot og glede over livet.

Gudstjenesteliv

Det er et variert gudstjenesteliv i menighetene. Torsdag kveld var vi med på en nyskapning, en undringsgudstjeneste; skapt av en refleksjonsgruppe i Biblioteket, hvor mennesker med ulike livssyn samtaler åpent om liv og verdier.

Det er familiegudstjenester, ungdomsgudstjenester og vanlige høymesser.

En erfarer at når en tilrettelegger gudstjenester for “interessefellesskapet”, så er det større oppslutning. Stor interesse for utdeling av 4 årsbok, markering av 11-årsfasen, og når konfirmantene er med.

Men vi må finne en god balanse her. For noen kan falle utenfor dersom vi er for mye fokusert på “interessefellesskapet”. Vi må ikke for sterkt legge opp til at du bør ha en spesiell grunn for å komme til gudstjeneste.

Frivillighet

Frivillighet er et sentralt tema også for menigheten i Vikna.

Frivillighet handler ikke bare om å få flere hender og føtter i arbeid. Men det handler like mye om å gjøre oss rikere som mennesker og kristne. Det er først når du gir, at du får tilbake, både som menneske og som kristen.

Menigheten er en stor frivillighetsbevegelse med høy kompetanse, lange tradisjoner og med en bevissthet om at frivillighet er en identitetsmarkør. Derfor vil jeg utfordre Vikna kommune til ytterligere å søke samarbeid med menigheten for å utvikle frivilligheten i kommunen. Tilskudd til frivillighet kan godt kanaliseres gjennom menigheten som har stor kompetanse til å forvalte slike midler, og som evner å få mye frivillighet ut av hver krone.

Mange gjør en stor innsats her på Vikna.

Diakoni

Det er en god diakonal bevissthet i menigheten. Det diakonale perspektiv omfatter omsorg for det enkelte menneske, for menneskeheten og all skapningen. Ja, alt som lever er omsluttet av Herrens omsorg og omtanke.

Her er tradisjonelt diakonalt arbeid, med husbesøk, andakter, sang og musikk på alders- og sykehjem. Høstbasaren er en viktig sosial og diakonal begivenhet som skaper mye tilhørighet og trivsel for mange både gjennom forberedelser og ved gjennomføring.

Det er en stor diakonal utfordring å nå det enkelte menneske her i Vikna med evangeliets budskap i ord og handling; ”Du er elsket av Gud gjennom alt”. Her er medmennesker som viser dette på troverdig vis.

Kirkemusikk og orglene

Det er en rik kirkemusikalsk virksomhet i menigheten. Takk til Dan Ramstad for et fantastisk flott arbeid. Her er barnekor og gospelkor. Et betydelig menighetsarbeid som for mange gir meningsfull opplevelse av tilhørighet til kirke og menighet.

Korvirksomheten utløser stor grad av tilhørighet, og det er mange årsverk av frivillighet som kirkekorene representerer. Dette er en virksomhet hvor jeg utfordrer kommunen til å komme inn med direkte tilskudd til drift. Korene betyr mye for lokalsamfunnet med sine konserter, ikke minst nå under turistsesongen hvor Rørvik kirke fylles av hurtigrutepassasjerer fordi gospelkoret holder leilighetskonsert mens hurtigrutene ligger til kai.

Det er viktig at vi gjennom sangen og musikken får tilgang til skjønnheten og det vakre i livene våre. Derfor er vi dypt takknemlig for det Dan er med på å forløse av skaperglede gjennom sitt arbeid med korene.

Orglene er i dårlig forfatning. “Dronningen blant instrumentene” ligger nærmest i dvale her. Derfor er det en stor utfordring å få gode instrumenter, og vi vet at ”ildsjeler” også arbeider med dette.

I denne tiden har kantoren vært nødt å skape sitt eget instrument. Det har vært korene. Slik kan det ikke fortsette. Særlig i forhold til orgelet i Garstad kirke er det i gang et tankearbeid for hvordan dette skal løses på best mulig måte. Her er lokale ressurspersoner alt i gang, og det er jeg svært glad for.

Rørvik kirke

Vi har hatt en særlig oppmerksomhet omkring Rørvik kirke.

Jeg vil gratulere fellesrådet med at det er utarbeidet en egen rapport om den tekniske tilstand ved Rørvik kirke. Et meget godt arbeid, og klokt strategisk sett. Dette legger et meget godt grunnlag for å etablere et konstruktivt samarbeid med Vikna kommune for å skaffe økonomiske midler for å kunne realisere de nødvendige utbedringer. Nå er det slutt på all “synsing”. Realitetene foreligger, og det må både fellesråd og kommune forholde seg til. Vi merker alt, senest i vårt møte med Vikna kommune ved ordfører og rådmann, en konstruktiv vilje til å finne løsninger.

Så får en også reelt gå inn og se på hvordan en eventuelt kan utvide Rørvik kirke slik at den kan romme flere? For den er for liten til å kunne møte behovet for tettstedet Rørvik. Rørvik kirke er “helligstedet”, som ovenfor nevnt. Et uendelig viktig sted for mange. Den skal være bygdas vakreste hus. Slik var det for menneskene i middelalderen da katedralene reiste seg. Slik skal det være her med den nydelige trekirka som bør skinne når turisten fra Mellom-Europa kommer innom og opplever en trekirke som et klenodium, fordi det er noe unikt en selv ikke har.

Det bør kanskje og overveies om ikke Rørvik kirke bør få tilbake sitt vakre eksteriør fra før bombingene under krigen? For bilder viser at den hadde mange nydelige detaljer både rundt vinduer og vegg hjørner, og med en tårnhatt som forbinder den med mange andre ”søsterkirker” i Nidaros bispedømme.

Det skal bli spennende å følge med dere i dette viktige arbeidet.

Vikna kommune og lokalsamfunnet

Takk til Vikna kommune. Takk for de fine møtene vi fikk med bygdesamfunnet. Frokostmøtet med næringslivet var noe helt spesielt. Takk til Gaute Horseng for spennende timer hos dere på Viplast.

Vikna kommune og fellesrådet ved kirkeverge har gode og forutsigbare samarbeidslinjer og relasjoner en ytterligere vil kvalitetssikre. Og det er klokt. Kirke og kommune vil fortsatt ha en forpliktende relasjon til hverandre også etter 2014, når vi forhåpentligvis får et annet formelt forhold mellom Den norske kirke og stat/kommune.

Takk

Takk for en rik og innholdsmettet visitas i Vikna.

Vi reiser herfra i takknemlighet over å få stå i et arbeidsfellesskap med dere.

Samarbeidet mellom oss er blitt fordypet, og vi ser fram til å følge med i det som skjer her.

Jeg er takknemlig til Gud for alt jeg har fått i løpet av denne visitasen.

Må Gud velsigne Vikna menighet.

Tor Singsaas,
biskop i Nidaros